

Till Rinkeby-Kista stadsdelsnämnd

YTTRANDE ÖVER RINKEBY STADSDELSFÖRVALTNINGS TJÄNSTEUTLÅTANDE MED FÖRSLAG TILL VERKSAMHETSPLAN MED BUDGET 2007

ALLMÄNNA SYNPUNKTER

Förslaget till verksamhetsplan är avsevärt mer strukturerat än tidigare år. Det är därför mer lättöverskådligt och konkret och därmed lättare att följa upp, vilket också är vad fullmäktige har velat få till stånd.

Nackdelen är att struktureringen binder förvaltningarna så hårt vid de rubriker och begrepp som stadens övergripande verksamhetsplan använder att det blir nära nog omöjligt att lägga handikappaspekter på arbetet om de inte finns tydligt fokuserade redan i stadens övergripande mål och "ska"-krav. Så är tyvärr inte fallet, vilket kommunstyrelsens handikappråd har påpekat i sitt yttrande i slutet av förra året. Ett konkret exempel är de stora skillnaderna i tydlighet och detaljeringsgrad vad gäller "ska"-kraven inom äldreomsorg och stöd och service till personer med funktionsnedsättning.

Det går inte heller att utläsa om förvaltningens olika delar har haft stadens handikappolitiska program som styrdokument för sin verksamhetsplanering på det sätt som fullmäktige har avsett. Det intryck man får är att så inte har varit fallet.

SYNPUNKTER PÅ HUVUDDOKUMENTETS INNEHÅLL

De enda områden där handikapprådet förutsätts få ett inflytande gäller framkomligheten i staden och de övergripande frågor som rör omsorgen om personer med funktionsnedsättning. Detta är givetvis inte i överensstämmelse med stadens handikappolitiska program. Alla samhällsområden har handikappaspekter och handikapprådets erfarenheter och kunskaper ska tas tillvara inom alla dessa områden.

Det nya rådet förutsätter att vi får ett gott och nära samarbete med den nya nämnden

och med förvaltningens alla ansvarsområden och önskar att detta klart uttalas i verksamhetsplanen.

Några punkter i huvuddokumentet vill vi särskilt kommentera.

Begreppen psykiatri och psykosocial problematik

En punkt gäller innebörden av begreppen psykiatri och psykosocial problematik. Så som synsättet hittills har varit har personer med neuropsykiatrisk problematik, Asperbergs syndrom, ADHD, DAMP, Tourettes syndrom m.fl, sällan innefattats. Personer med dessa funktionsnedsättningar har fallit mellan stolarna, såväl organisatoriskt som i lagstiftningen och i dess tillämpning. Kunskapen om hur många de är och vilka behov de har är så gott som obefintlig i samtliga stadsdelsförvaltningar i staden, vilket har framgått av en enkät som HSO Stockholms stad genomförde för något år sedan.

Det är nödvändigt att den nya förvaltningen i samarbete med handikapprådet skaffar sig en överblick över såväl hur många människor i olika åldrar det finns i Rinkeby-Kista med dessa svårigheter, barn såväl som vuxna, och hur deras behov ser ut. Med utgångspunkt i sådan kunskap måste relevanta stödinsatser byggas upp i nära samarbete med landstinget. Exempel på bra sådana finns att hämta i flera av de Miltonprojekt som har redovisats eller kommer att redovisas inom den närmaste tiden.

Hjälpmedel

Hjälpmedelsfrågor nämns inte någonstans men är av stor betydelse för många såväl för att lösa vardagsproblem som för att klara arbetsuppgifter. Inom det området behövs ökad kunskap hos handläggare, information till brukare och potentiella arbetsgivare och ett nära samarbete med landstinget.

Tillgänglighet i den fysiska miljön

Den fysiska miljöns tillgänglighet berörs endast som en fråga för trafikplaneringen. Men tillgängligheten är en av de mest betydelsefulla förutsättningarna för att människor med funktionsnedsättningar ska kunna vara fullt delaktiga i samhällslivet. Enkelt åtgärdade hinder ska vara undanröjda senast år 2010 enligt såväl statsmakternas handlingsplan för handikappolitiken som stadens eget handikappolitiska program. Enligt kommunfullmäktiges beslut ska dessutom Stockholm vara världens mest tillgängliga huvudstad om fyra år. Om det målet ska kunna nås måste alla stadens nämnder och bolag ta sin del av ansvaret för att brister rättas till i utemiljö, bostadshus och lokaler och att det som byggs uppfyller lagstiftningens krav. En handlingsplan för hur nämnd och förvaltning i Rinkeby-Kista ska arbeta med den frågan bör tas fram i samarbete med handikapprådet redan i början av detta år.

Särskolan

I Rinkeby är träningsskolans lokaler inte lokalmässigt integrerade med grundskolan, vilket är ovanligt i Stockholms skolor dag. Det försvårar möjligheterna att få till stånd ett naturligt samspel mellan de två skolformerna. Rådet har påpekat detta vid flera tillfällen och måste tyvärr göra det igen.

Verksamhetsplanen i den del som gäller skolan är ett exempel på hur stadens styrning verkar i praktiken. I motsats till tidigare år står det inte som ett "ska"-uppdrag att samspelet mellan särskolan och grundskolan ska öka. Däremot finns det skrivningar i den allmänna texten om vikten av detta och om de goda förutsättningar som en gemensam skolledning skapar. Följden har blivit att någon ambition att stimulera samspelet inte uttalas i verksamhetsplanen, inte heller sägs något om hur man tänker arbeta för en samverkan och inte något om uppföljning av hur arbetet framskrider.

Vi anser att stadsdelsnämnden måste sätta upp som mål att snarast möjligt fysiskt integrera träningsskolans elever i stadsdelens grundskolor och att aktivt verka för att finna former också för den sociala integreringen, samspelet. Goda exempel finns att hämta från andra skolor i staden och i landet i övrigt.

Ett allvarligt missförstånd som Rinkeby handikappråd har påpekat i yttranden över tidigare års verksamhetsplaner är att särskolan skulle arbeta efter en annan läroplan än grundskolan. Så är inte fallet; det är i kursplanerna som skolformerna skiljer sig åt. Att detta missförstånd alltså råder måste tyvärr tolkas som en brist på intresse från ansvarig skolledning att sätta sig in i särskolans verklighet.

Vi yrkar att skrivningen i förslaget rättas.

Stöd och service till personer med funktionsnedsättning

Innehållet i detta avsnitt är torftigt, vilket säkert är en konsekvens av hur stadens verksamhetsplan är utformad. För Rinkebys del finns det flera brister som måste lyftas fram och åtgärdas snarast möjligt.

Gruppboenden

Den gruppboende som finns för personer med utvecklingsstörning i Rinkeby har inte en fullvärdig standard i de privata delarna. Planeringen för en standardhöjning hade kommit långt för några år sedan. De boende var förberedda och såg fram mot förändringen. Det fanns också åtminstone en person som var intresserad av en annan boendeform med större mått av självständighet. När kostnaderna för den planerade ombyggnaden presenterades bedömdes de som för höga och planerna skrinlades till stor besvikelse för såväl hyresgäster som personal. Sedan dess har frågan passiviserats.

Vi anser att det omgående måste tas krafttag för att utfästelserna ska kunna infrias. Möjligen blir förutsättningarna bättre efter samgåendet mellan de två stadsdelarna. Handikapprådet önskar ett möte mellan ansvariga i förvaltningen, socialtjänstnämndens genomförandegrupp och rådet för att få tillfälle att diskutera vilka möjligheter som finns för att snabbt lösa frågan.

Individuell plan

Ett effektivt instrument för att nå målet att öka brukarinflytandet är de individuella planerna. Tyvärr finns det inte någon i Rinkeby för närvarande som har en sådan. Detta

torde stadsdelen vara ensam om i Stockholm. Huvudorsaken torde vara att instrumentet inte är känt och att det lätt förväxlas med andra typer av planer som förekommer, t.ex. åtgärdsprogram i skolan, utvecklingsplaner, habiliteringsplaner m.m.

Vi anser att förvaltningen och handikapprådet i samarbete ska ta sig an frågan snarast. En handlingsplan för att göra instrumentet känt ska utarbetas. Erfarenheter av arbetssättet ska samlas och redovisas vid årets slut.

Vi anser också att instrumentet ska användas för alla som behöver stöd och service på grund av en funktionsnedsättning, inte bara för LSS' personkrets för vilka det är en rättighet att begära en sådan, eftersom det är lika användbart för alla och dessutom ett utmärkt planeringsinstrument för förvaltningen som snabbt ska kunna tillgodose de behov som brukarna har.

En individuell plan kan sammanfatta alla de behov som den enskilde har, alltså inte bara de som kommunen ansvarar för att tillgodose, utan även bl.a. de som faller under landstingets ansvar. Kommunen ska samordna insatserna och följa upp att de genomförs, på den enskildes önskan kalla till möten med dem som denne önskar träffa m.m. Detta framgår av LSS § 14 och är alltså inte någon ny uppgift.

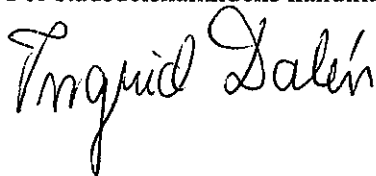
Det bör framhållas att individuell planering i lagstiftningens mening på sikt kommer att leda till besparingar när rutiner är upparbetade och brukarna upplever att vardagen fungerar för dem.

Resursneddragningarna

Självfallet känner handikapprådet en stor oro för konsekvenserna av de neddragningar som aviseras i stödet och servicen till personer med funktionsnedsättning och ifrågasätter om det finns möjligheter till ytterligare besparingar utöver de som tidigare har genomförts. Att försämra kvaliteten i de insatser som ges är givetvis inte acceptabelt; snarare måste den öka. Att minska på insatsernas omfattning kan endast göras om behoven har minskat, vilket sällan är fallet, i varje fall inom LSS' personkrets. Snarare går utvecklingen med ökat åldrande åt motsatt håll.

Lagstiftningen och stadens riktlinjer måste följas. Är detta inte möjligt med de resurser som förvaltningen har fått måste detta påtalas på högsta ort. Uttalandet i stadens verksamhetsplan att budgethållning är överordnad måluppfyllelsen är cyniskt men framför allt i strid med gällande lagstiftning.

För stadsdelsnämndens handikappråd i Rinkeby-Kista

A handwritten signature in black ink, reading "Ingvid Salén".